

Da bi bil kdo videl Minico na zeleni trati, bi bil mislil: Lej, umrla ji je dobra mama — sama je in nima nikogar več na svetu . . . Pa se ji je razsul samo gradič na trati!

Minica je jokala, da bi se je bil usmilil kamen. Franc pa je stal poleg in je bil v veliki zadregi, ker mu je bilo neprijetno, da joče sestra tako glasno. Pa bodo slišali oče jok in bodo prihiteli gledat, kaj se je zgodilo na trati. Prijeli ga bodo za ušesa, ker je podrl grad kraljičine Polonice.

»Bodi no tiho,« ji je prigovarjal. A Minica ga ni poslušala, ampak je vstala in je hitela po trati proti čuvajnici. A gledala ni predse . . . Tako se je zgodilo, da se je izpodtaknila in padla na oster kamen. Zbolelo jo je na desnem licu — in prikazala se je tam kri, oj, rdeča kri . . . Minica je zavpila še glasneje in si je brisala lice kar z rokavom. Vse to je videl Franc, in ko je zapazil kri, je zajokal, kajti Franc je jokal vedno, če je videl rdečo kri. Zavedel se je, da je sam vsega kriv; in zavedel se je tudi, da bo danes še tepen, in bilo mu je še hujše.

Resnično — zaslišali so oče jok in so prihiteli na trato. Franc jih je videl in videl je še nekoga drugega, ki je šel z očetom — gosposko je bil napravljen in je imel v roki palico. Bili so stric Janez.

Oče so prišli že do Minice, ki je počasi vstajala in si je brisala kri z rokavom.

»Pa sem napravila . . . gradič sem napravila za kraljično Polonico,« je pripovedovala in jokala; »pa je prišel Franc . . . podrl ga je s šibo.«

Oče so zažugali s pestjo proti Francu, in takrat se je prestrašil Franc. Obrnil se je hitro in je letel proti hosti. Šele za grmovjem se je ustavil in pogledal dol na trato. Tam so šli oče, Minico so držali na rokah, a zraven šo šli stric Janez in so brisali lice ranjene Minice.

(Konec prih.)

Listje in cvetje.

Modrost v pregovorih, domačih in tujih.

Beseda.

Preglasna beseda večkrat preseda. *(Preglasna je takrat beseda, če kdo hoče sam govoriti, da drugi ne morejo niti do besede priti; preglasna je beseda, če kdo preveč*

hvali samega sebe ali preveč zabavlja zoper druge. Tudi to je zoprno, če kdo preveč upije brez vsake potrebe.)

Prelepim besedam ni verjeti. — Medene besede niso brez strupa. *(Odkrivosrčni človek naravnost in ob kratkem pove, kar misli. Kdor pa prilizljivo govori, navadno kaj drugega misli in namerava, kar ni poslušalcu na korist, pa se večkrat prepriča šele prepozno.)*

Mnogo besedi ni brez laži. (*Kdor veliko govori, ali veliko vé, ali pa laže.*)

Beseda dolg dela. (*Ako je kdo kaj obljubil, je dolžan izpolniti; sicer je nepoštenjak, kakor oni brezvestnež, ki noče poravnati svojih dolgov.*)

Beseda ni konj! (*S tem pregovorom naj se tolažijo oni, ki so po krivici žaljeni. A tudi obljubam ni vselej upati: obljubiti je lahko, izpolniti težko.*)

Besede treba tehtati, ne šteti. (*Odločilno je namreč to, kaj kdo pove, in ne to, koliko govori.*)

Bogat v besedah, ubožen v dejanju. — Veliko besedi, malo dejanja. — Beseda je sladka, dejanje je grenko. (*Kdor veliko govori, navadno malo stori.*)

Besede, ki se zvečer govoré, se do jutra izgubé. (*Marsikdo pozneje noče vedeti, kaj je govoril, posebno če je bil kaj obljubil. Ima pa lahko tudi ta pomen: govoricam ni prištejvati preveč veljave, saj se hitro pozabijo.*)

Bolje je slišati na besedo nego čakati na palico. — Kdor noče slišati, naj čuti!

Beseda na uho povedana se daleč sliši. (*Kar je kdo povedal kot skrivnost, se kaj rado dalje pripoveduje.*)

Beseda iz enih ust, gre skoz tisoč ušes. (*Ako hoče kdo kaj prikriti, naj nikar nikomur ne pove.*)

Beseda izleti kot vrabec, pa se povrne kot krokar. (*Ljudje radi povekšujejo kar so slišali. In če vsak pridene le kaj malega, se polagoma prvotna novica popolnoma izpremeni. Zato je govoricam težko verjeti.*)

Beseda dá besedo. — Beseda izvabi (prinese) besedo. (*Ta pregovor se mnogovrstno rabi: 1. Spretnemu govorniku se misli snujejo druga za drugo. 2. V prepiru provzroči napadna beseda oster odgovor, in ta zopet oster napad s še hujšim odgovorom itd. 3. Pa tudi prijateljski pogovori se večkrat podaljšajo in zavlečejo, dasi se ni nameravalo.*)

Mož beseda (*se imenuje oni poštenjak, ki nikoli ne laže, pa tudi izpolni, če je kaj obljubil.*)

Kakor mož, taka pa beseda. Po besedah se spozna mož. — Po besedah spoznaš norca, po ušesih pa osla.

Računska naloga.

Uporabiti se morajo vse številke: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 0. Kako je treba računati, da se dobi končna vsota 100?

(Rešitev in imena rešilcev v prihodnji številki.)

Rešitev zastavice v št. 5.:

Pipa — lipa — šipa — sipa.

Prav so uganili: Žužek Fr., učenec IV. razr. v Škofji Loki; Josin Marica, učenka IV. razr in Herzog Ivana, učenka II. razr. na c. kr. vladnici v Ljubljani; Gebauer Viljem, učenec IV. razr. v Novem mestu; Fon Emilija, učenka pri čč. šolskih sestrah, in Fon Ivo, učenec v Celju; Štelcar Josip, sluga kn.-škof. pisarne v Mariboru; Kolaric Fr., Suboti Alojz, Nedeljko Janez, Klemenčič Andrej, Onišak Janez in Stuhec Matija, učenci pri Sv. Križu pri Ljutomeru; Hudoklin Kristina in Kessler Ana, učenci na c. kr. vladnici v Ljubljani; Bidovec Val., učenec pripr. razreda v zavodih sv. Stanislava v Št. Vidu; Jelovšek Anica, Jalen Milica in Kristina, Potočnik Mar., Dekleva Herm., Jankovič J., Demšar J., Dolenc Avg., Kalinger Olga, Pučnik Mihaela, gojenke v uršulinskem samostanu v Škofji Loki; Slevce Ign., Pungartar Mat., Košir Jos., Kenda Stanko, Gregorec Peter, Hribar Andrej, Plevel Fran, Grašek Slavko, učenci IV. razr., Vidic Fr., Beč Fr., Schnabel Maks, Žargaj Fr., učenci III. razr. v Kamniku; Siegmund Pavla, Peterlin Marica, Mandelj Anica, Penko Justa, Konjar Pavla, Šuštar Ant., Cepuder Slav., Kaplja Rozi, Javoršek Dorica, Verbic Vekoslava, Kene Rez., Novak Poldi, Mejak Rozi, Rotar Jul., Kalinšek Pepca, Strašek Iv., Cerar Ela, Pivk Mici, Kuchler Lina, Kobal Mici, Kokot Milka, Pečirer Anica, Podboj Rez., Hirschman Ana, Pečjak Mici, Pristavec Ivana, Drnovšek Fani, učenke 8. razr., Trtnik Olga in Alma, učenci 5. razr., Trtnik Slavka, učenka 3. razr. v Lichtenthurničnem zavodu v Ljubljani; Jerman Marica, učenka v Krškem; Pehani Dorica, Godnig Lea, Černe Lenica, Aleš Fanči, Bukovec Tilka, Žlindra Fili, Malnerič Mici, Marinko Malči, Arko Štefi, Zajec Olga in Chochola Vilma, gojenke VII. razr. v Smihelu pri Rudolfovem; Ropas Milica, Rančigaj Jul., Šmid Zinka, Plojh Jul., Špes Kati, Nagode Anka, Karnjevšek Urška, Vozu Mici, Grobeljnik Marička, Bač Tilka, Vrnuc Kat, Bizjak Just, Šah Tončka, Potočnik Liz., Kaučič Mici, Kopušar Malka, Luževic Mici, Pintar Pavla, Kandušar Pepca, učenke VI. razr. pri čč. šolskih sestrah v Celju; Bende Roman, dijak II. gimnazijskega razreda v Mariboru.

Rešitev rebusa v št. 5.:

O superbe, quid superbis, quia superbia te superabit.

„Vrtec“ izhaja 1. dne vsacega meseca in stoji s prilogo vred za vse leto 5 K 20 h, za pol leta 2 K 60 h — Uredništvo in upravnništvo sv. Petra cesta št. 78, v Ljubljani.